

NA CESTĚ ZA HOSPODAŘENÍM S DEŠŤOVOU VODOU

O probíhající novelizaci vyhlášky 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území.

Jiří Vítek¹

Abstract

The open-ended course of lectures *On the Road to Stormwater Management* will reflect on the current situation, future potential and possibilities within SWM implementation in the Czech Republic. The purpose of this cycle is to inform economically and culturally developed countries of the current condition of SWM in the Czech Republic, and of the direction it takes. The first lecture deals with ordinance No. 501/2006 Sb. which is the only one in this country to prescribe SWM implementation in new developments. The reason for focusing on the ordinance in the first lecture is its unsatisfactory wording, and the upcoming amendment containing even more unsatisfactory modifications. The author has been asked to give a critical comment on the amendment, the comment now being presented in the lecture. It is the view of the author that the proposed modifications do not correspond to the current state of the art and do not follow the principles of sustainable development.

Úvod

Zhruba před pěti lety se i v České republice začalo mezi odborníky a účastníky investiční výstavby vážně hovořit o novém trendu ve vodním hospodářství, který se zabývá dešťovou vodou v místě spadu a o tom, jak ho naše společnost přijme. Uskutečnilo se několik projektů v různých částech země, na základě různých zadání a s různou úrovní provedení. Tyto projekty jsou s větší či menší úspěšností prezentovány čím dál častěji, což zlepšuje povědomost o odvodnění urbanizovaných území těmito podle nových pravidel.

Protože se firma JV PROJEKT VH s.r.o. do tohoto procesu aktivně zapojuje, dospěli jsme k závěru, že své poznatky a zkušenosti budeme příležitostně prezentovat formou přednášek, které bude spojovat kromě tématu i společný název *Na cestě za hospodařením s dešťovou vodou*. Přednášky budou součástí otevřeného cyklu a prostřednictvím jejich obsahu se budeme snažit informovat odbornou veřejnost o současné situaci a výhledech prostřednictvím zkušeností, které jsme získali a získáváme na různých projektech, při iniciativách a činnostech směřujících k institucionalizaci principů hospodaření s dešťovou vodou (HDV).

Současné poznání a zkušenosti s hospodařením s dešťovou vodou jsme získali aplikováním principů udržitelného rozvoje do odvodňovacích systémů v rámci naší projektové činnosti na různých stavbách, kde jsme použili decentralizované systémy odvodnění, dále z mezinárodní spolupráce se zahraničními odborníky na projektech financovaných z fondů EU soustředěné na aplikace principů HDV, z účasti na přípravě koncepce HDV v ČR a v současné době z přípravy koncepce odvodnění stotisícového města v duchu principů HDV s výstupem v podobě metodického předpisu pro územní plán města.

Obsahem první přednášky z výše uvedeného cyklu je analýza vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území. Téma přednášky vyplynulo z požadavku, který jsme obdrželi, a jehož obsahem, bylo napsat připomínky k novele, která se v současnosti připravuje.

---

¹ Ing. Jiří Vítek, JV PROJEKT VH s.r.o., Kosmákova 1050/49, 615 00 Brno, e-mail: vitek@jvprojektvh.cz

Tím, že se jedná o stěžejní právní předpis současnosti, který se jako jediný v ČR zabývá HDV na legislativní úrovni, nemohl jsem výzvu nepřijmout a tento požadavek nesplnit.

A protože je v současnosti pro brněnské prostředí (zřejmě z důvodu právě probíhající tvorby koncepce odvodnění a formulace systémových regulativ) charakteristická jistá nerozhodnost, usoudil jsem, že analýzu vyhlášky zpracuji i do podoby přednášky a uvedu na semináři.

Samotná iniciativa změnit znění vyhlášky 501/2006 Sb. je ukázkou toho, že se stát chystá naplnit to, k čemu se na poli evropské spolupráce již dříve zavázal. Je to bohužel ale také ukázkou toho, jak málo se zatím ví o tom, co je smyslem a podstatou HDV a jak obsáhlý je to ranec úkolů, které je nutné na cestě za HDV vykonat. Tento stav je dílem jednak nedostatečné úrovně znalostí o tom, co nový systém odvodnění obnáší a jak široké spektrum činností jeho zavedení ovlivní, ale také důsledkem nedostatečné sebereflexe při vnímání toho, jak to v současné době v investiční výstavě a v územním plánování v ČR funguje.

Z výše uvedených důvodů jsem téma přednášky přizpůsobil aktuálnímu dění ve společnosti.

§ 20 odst. 5 písmeno c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. po tři roky v naší zemi funguje/nefunguje jako osamocený svérázný nepochopený průkopník principů HDV, o který se státní správa, když měla vůli a zájem principy trvale udržitelného rozvoje do odvodňování měst a obcí aplikovat, mohla dostatečně opřít. Když se opřít zájem neměla, znění „písmene cé“ bylo natolik sporné a neuchopitelné, že jí dávalo přehršel důvodů předpis neumět pochopit a vyžadovat. Moje mínění je ale takové, že navzdory tomu, že se jedná o předpis velice rozporuplný a nekvalitní, jeho významnou historickou roli předurčila pouhá skutečnost, že byl a je.

Do úvodu paří ještě jedna zmínka o terminologii. Protože chci zabránit mylné interpretaci obsahu textu či jisté rozmrzelosti, pokusím se objasnit smysl a důvody používání základních výrazů.

Pro popisování principů udržitelného rozvoje v odvodňování urbanizovaných území používám terminologii, o které se sice domnívám, že nejlépe vystihuje podstatu toho, o co tu jde, ale nejedná se o názvosloví obecné, schválené, legislativně zakotvené.

V zahraničí používaný výraz „Stormwater Management“ vyjadřuji souslovím hospodaření s dešťovou vodou. Takže, když píšete o aplikaci principů HDV, mám na mysli pravidla, jejichž dodržováním zajistíme odtok dešťové vody z území způsobem, kterým voda putovala krajinou předtím, než ji změnil člověk (zejména urbanizací a zemědělstvím). Pro vyjádření nového vztahu ke srážkové vodě používám raději výraz hospodařit s dešťovou vodou, než výraz nakládat s dešťovou vodou. Je to tím, že za slovem hospodařit vidím soubor daleko důstojnějších a ušlechtlejších činností, než je tomu v případě slova nakládat.

Ve slově hospodařit je obsaženo také více respektu k dešťové vodě, který mně v chování naší současné společnosti zatím chybí. Smyslem HDV je to, aby byla dešťová voda vždy na správném místě ve správný čas. Mnohokrát jsme se přesvědčili o tom, kam vede lidská pýcha, která chce poroučet větru a dešti. Poučme se, prosím! Víme přece, co znamená, když voda ve správný čas někde chybí, nebo je jí v nesprávný čas někde moc. Obojí umí řešit systémy hospodařící s dešťovou vodou.

A. Současné znění § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území.

(5) Stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno

- c) vsakování dešťových vod (§ 21 odst. 3) nebo jejich zdržení na pozemku v kapacitě 20 mm denního úhrnu srážek před jejich svedením do vodního toku či do kanalizace pro veřejnou

potřebu jednotné či oddílné pro samostatný odvod dešťové vody¹⁴⁾ veřejné dešťové nebo jednotné kanalizace.

1. Jaké jsou zásadní přednosti stávajícího § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky 501/2006 Sb.:

- a) povyšuje principy HDV do kategorie základních vybaveností novostaveb a dává státní správě možnost je v jakési podobě vyžadovat.
- b) sice trochu chaoticky ale přeci jen pojmenovává smysl HDV, což je vsakování dešťové vody do podzemí nebo zadržování jejího odtoku z pozemku (a tím snižování rizika důsledků přívalové povodňové vlny v odvodňovacích systémech měst a obcí).

2. Jaké jsou hlavní nedostatky stávajícího § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky 501/2006 Sb.:

- a) článek c) předepisuje, že se má na pozemku DV vsakovat a zadržovat v kapacitě předepsaného množství srážky, abychom se zbavili problémů. Definice ochranného opatření není ale srozumitelná ani pro projektanta ani pro majitele domu. Z této definice omezení nevyplývá opatření s jasnou mírou ochrany majetku na pozemku samotném a majetků na pozemcích v okolí pozemku.
Důležitější je definovat to, co je základním smyslem opatření. A to je ochrana před povodní. Proto je nutné definovat omezení odtok DV z každého pozemku. Způsob, který si pro to zvolíme je sice také velice důležitý, ale ne tolik jako definice maximálního množství a četnosti jeho překročení.

Vysvětlení:

V minulosti stejně jako zatím dnes se při odvodnění nemovitostí neřešila redukce odtoku dešťové vody, což za přívalových srážek způsobuje okamžitý odtok dešťové vody z pozemku a následuje přetížení kanalizací a vodních toků. A protože je současná míra urbanizace zvláště v hospodářsky vyspělých zemích obrovská, vznikla snaha tomu zabránit a začaly se formulovat principy udržitelného rozvoje a začala vznikat pravidla pro HDV.

Protože je snazší pro minimalizaci negativního dopadu urbanizace krajiny specifikovat nejvýše přijatelný následek této činnosti než popisovat všechny možné prostředky a činnosti, jimiž se lze ke zmírnění následků dobrat, stává se prioritním požadavkem definice takového pravidla, kterým je údaj o maximálním množství odváděné DV z pozemku a to kolikrát je únosné tento limit překročit.

To, aby se DV vracela v rámci svého koloběhu v přírodě do podzemí jejím zasakováním, je též velice důležitý požadavek a měl by proto figurovat hned za předpisem o ochraně před povodní, jako první prověřované řešení.

- b) má nevhodně zvolený parametr pro aplikaci HDV.

Vysvětlení:

Jak je v předchozím bodě uvedeno, předpis není zaměřen na řešení negativních důsledků, tak i volba parametru v podobě 20 mm denního srážkového úhrnu nepředstavuje zajištění dostatečné bezpečnosti pro okolní území řešené nemovitosti. Na příkladu si ukážeme, jak je současný předpis používán. Jak si autoři předpisu představovali, že bude jeho obsah naplňován, nevím. Ale s jiným výkladem než je ten, co si uvedeme, jsem se nesetkal.

Příklad:

Celková plocha pozemků 400 m², z toho plechová střecha domu s garáží 140 m², dlážděný chodník a vjezd do garáže 60 m², ostatní plochy jsou travnaté. Pro zasakování dešťové vody nejsou vhodné podmínky.

Dešťovou vodu je nutné zadržet v retenčním objektu a jeho akumulární objem (V) vypočteme takto:

¹⁴⁾ Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

$$V = (S_1 \cdot \psi_1 + S_2 \cdot \psi_2 + S_3 \cdot \psi_3 + S_4 \cdot \psi_4 + \dots) \cdot 0,02 \quad [\text{m}^3]$$

$$V = (140 \cdot 0,9 + 60 \cdot 0,7 + 200 \cdot 0,05) \cdot 0,02 = (126 + 42 + 10) \cdot 0,02$$

$$V = 3,56 \text{ m}^3$$

Podle tohoto výkladu zdržení DV na pozemku v kapacitě 20 mm denního srážkového úhrnu představuje vytvoření retenčního objemu 3,56 m³. A to je tak vše, co se o ochraně stavebního pozemku a pozemků v okolí a přilehlé kanalizace nebo vodoteče dozvíme. Jakou ochranu jsme tímto vytvořili, ale nevíme.

Jaký z předpisu vyplývá režim, ve kterém bude odvodnění pozemku fungovat?

Nejednoznačný:

- pro majitele nemovitosti při sjednávání pojištění proti povodním z uvedeného kritéria nevyplývá jasná míra ochrany a bezpečnosti;
- majitel stokové sítě nebo recipient nedostane důležitou informaci o přítoku z pozemku, aby mohl nasimulovat srážkoodtokový děj a zkalkulovat celou kanalizační síť vč. odlehčovacích komor a jejich vliv na recipient.

Nevětší nedostatek uvedeného kritéria je absence definice max. odtoku z pozemku. Když bude odtokové potrubí z retenčního objektu malé, může se stát, že po prvním dešti se retenční objem zcela naplní a další déšť bude odtékat se stejnou intenzitou, s jakou spadl na zem. Anebo se voda vzduje a vylije se na terén, příp. ohrozí nemovitost. Protože ale retenční objem neodpovídá předem definované četnosti překročení, může být vytopení domu vnímáno pojišťovnou jako následek jeho nedostatečné ochrany.

Použitý regulativ předepisuje akumulací objem, ale nepředepisuje nejvyšší množství, které může z pozemku odtékat. Když bude odtokové potrubí velké, umožňuje to náhle vyprazdňování předepsaného retenčního objemu, nebude porušena vyhláška, ale zcela to popírá smysl HDV, protože je opět zatěžována kanalizace nebo vodní tok přívalem vody jako u konvenčního odvodnění.

V případě odvodnění rodinného domu by se nejednalo o významný jev, ale u několikahektarových průmyslových areálů je to nepřijatelné.

Protože smyslem této vyhlášky není zabývat se problematikou do detailu, lze celkem jednoduchým omezením vytvořit prostor pro řadu kvalitních řešení, pro která budou formulována podrobnější pravidla v jiných předpisech či normách.

B. Změněné znění vyhlášky 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území.

(5) Stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno

- c) vsakování srážkových vod nebo jejich zadržetí na pozemku v kapacitě 20 mm denního úhrnu srážek ze zastavěných ploch a zpevněných ploch neumožňujících vsakování před jejich odvedením do vodního toku nebo do kanalizace k odvedení odpadních vod a srážkových vod společně nebo do kanalizace k odvedení srážkových vod samostatně, pokud není zadržetí srážkových vod zajištěno jiným samostatným způsobem nebo vodním dílem před odvedením do vodního toku nebo kanalizačním objektem při odvádění vod do kanalizace.

1. **Přednosti nového znění výše uvedeného odstavce vyhlášky nebyly shledány.**
2. **Jaké jsou zásadní nedostatky nového znění výše uvedeného odstavce vyhlášky:**
  - a) to, co bylo možné s obtížemi dočasně tolerovat v původním znění předpisu jenom proto, že se jednalo o první snahu o aplikaci principů HDV do společnosti, by bylo nyní vnímáno jako neomluvitelná nedbalost a snaha přehlížet tři roky svízelných zkušeností s tímto předpisem. Jedná se o kritérium 20 mm denního srážkového úhrnu.
Pro hodnocení toho, co se v odstavci c) nezměnilo, platí hodnocení uvedené v bodech A.2.a), A.2.b).
  - b) první změna v odstavci c) „... **ze zastavěných ploch a zpevněných ploch neumožňujících vsakování ...**“ upozorňuje na to, že se při stanovení kapacity zařízení ke zdržení 20 mm denního srážkového úhrnu mají zohlednit zpevněné a nezpevněné povrchy. Toto doplnění se spíše jeví jako ukázkou laického pohledu na problematiku HDV, než jako potřebné zpřesnění předepsaného parametru. Jsem přesvědčený, že by žádný vodohospodář (autorizovaný nemluvě) neopomněl při výpočtu retenčního objemu použít odtokové koeficienty, které charakterizují nepropustnost použitých povrchů odvodňovaného pozemku. Domnívám se, že by dikce předpisu neměla vytvářet dojem, že dodržet tuto vyhlášku je banální úkol, který zvládne každý, i když není vodohospodář.
  - c) druhá změna na konci odstavce „**pokud není zadržetí srážkových vod zajištěno jiným samostatným způsobem nebo vodním dílem před odvedením do vodního toku nebo kanalizačním objektem při odvádění vod do kanalizace.**“ představuje největší zradu na principech HDV a je v zásadním rozporu s jejich smyslem, protože legalizuje jejich obcházení.

Komentář:

Uvedený text se svým významem míjí s filozofií HDV, která je postavená na jednom velice důležitém principu – majitel nemovitosti je zodpovědný za to, kolik tato nemovitost „vyprodukuje“ dešťové vody.

Nevím, jestli byl autor textu tak naivní nebo tak mazaný, ale výsledkem není pravidlo zajišťující dodržování principů HDV ale cesta k tomu, jak ho obejít. První developer, který bude chtít postavit na několika hektarech obytný soubor, bude hledat všemožné způsob, jak prokázat, že **zadržetí srážkových vod je zajištěno jiným samostatným způsobem**. I když se může stát, že toto řešení může být někde výjimečně vhodné, v definici systémového pravidla nemá co dělat, pokud není záměr vytvořit korupční prostředí. Jakýkoliv náznak toho, že by bylo někde v okolí možné uvažovat za jistých okolností s přihlédnutím na všemožné záměry o tom, že **je zadržetí srážkových vod zajištěno jiným samostatným způsobem**, již nikdo nepřiměje obchodníka s nemovitostmi k povinnosti řešit DV na každém pozemku.

Na placení za odvádění splaškových vod jsme si již zvykli, čeká nás to, že budeme platit i za odvádění srážkových vod. Stočným za splaškové vody si platíme to, co si sami nejsme schopni zařídit nebo by bylo v rámci celé společnosti neekonomické řešit na každém pozemku. V případě dešťových vod je situace úplně obrácená. Tady společnost zjistila, že se není schopna postarat o všechny odváděné dešťové vody. Stočným se na odvádění dešťové vody nedá z dlouhodobého pohledu vybrat. Výše tohoto stočného musí být taková, aby přiměřeně motivovala majitele nemovitostí spolupodílet se na odvodňování měst a obcí. Vybírání stočného musí vést ke zodpovědnosti každého majitele za to, kolik z jeho nemovitosti odečte dešťové vody. Smyslem stočného za DV není vybrat peníze na stavbu větších stok a řečišť, protože by to stejně nestačilo. Smyslem je, aby se DV do stok a vodních toků vůbec nedostala. Výše stočného za splašky vychází z pořizovacích a provozních nákladů na odvedení a čištění odpadní vody. Finanční dopad na kanalizace a koryta řek vlivem stále se zvětšujícího množství

zpevněných ploch a tedy i DV odváděné konvenčně je nedopočítatelný a proto je prakticky nemožné vypočítat odpovídající úroveň stočného za DV, aby pokrývala náklady na její odvedení bez toho, aby se do řešení zapojili majitelé nemovitostí.

Zkrátka smyslem opatření v duchu principů HDV je to, aby nebylo výhodné vykoupit se z povinnosti postarat se o DV na svém pozemku a neblaze tak ovlivňovat své okolí a také aby nebylo výhodné přenést odpovědnost za DV ze svého pozemku na někoho jiného a řešit problém jinde než vznikl a na úkor jiného. V tomto bodě se oba základní systémy odvodnění – konvenční a decentralizovaný podle principů HDV – zásadně liší. Právě proto je konvenční systém neperspektivní a nesplňuje kritéria udržitelného rozvoje! Právě proto vznikly systémy HDV!

Obecně vzato, chceme-li vytvořit systém postavený na principech, je nutné při tvorbě pravidel postupovat systematicky. Klíčová pravidla musí být principiálně čistá, protože z nich budou vycházet další a podrobnější pravidla. Absence základních principů by vedla ke zkrácení významu prováděcích předpisů. Domnívám se, že výše uvedený text je toho jasnou ukázkou. Nevyjádření zásadního principu o zodpovědnosti majitele nemovitosti za produkci srážkových vod ze svého pozemku a vytvářením nebezpečí pro jeho okolí je hrubým nedostatkem předpisu.

Předložená novelizace §20 je v zásadním konfliktu také s dalšími principy a pravidly, které vychází z toho, že redukce odtoku srážkové vody se musí uskutečnit na každé parcele na zodpovědnost majitele nemovitosti. Jednou z nejdůležitějších podmínek pro zdárnou aplikaci je získání důvěry veřejnosti v tento systém. Prosazování principů HDV bude velice citlivá a složitá věc, protože bude nutné vysvětlit lidem, že mají platit za něco, za co zatím neplatili, a protože je osobně nikdy nezasáhla povodeň, nerozumí tomu, proč jsou nutné takové změny. Prosazování bude závislé hodně na tom, jak důvěryhodná pravidla vzniknou. Pokud bude dodržování principů HDV závislé na vyjednávacích schopnostech stavitelů obchodníků, bude panovat roztrpčení a nedůvěra k tomu, že systém něco řeší.

Jedná se o princip, který bude v první řadě aplikován tam, kde to je nejjednodušeji možné, tj. u veškerých novostaveb. Pokud se u novostaveb nepodaří zavést jasná pravidla, bude těžké ovlivňovat v budoucnu stávající zástavbu.

C. Návrh úpravy vyhlášky 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území.

(5) Stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno

- c) redukování odtoku srážkové vody do vodního toku nebo kanalizace (jednotné nebo dešťové) tak, aby největší specifický odtok 10 l/s z nepropustné plochy velikosti 1ha pozemku nebyl překročen častěji, než jednou za 5 roků, přičemž budou pro zajištění těchto parametrů upřednostňována řešení, při kterých bude srážková voda bezpečně zasakována do podzemí, a pokud to nebude možné, bude srážková voda zadržována na pozemku v retenčních objektech.

1. Přednosti navrženého znění § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky 501/2006 Sb.:

- a) parametry vychází z německé směrnice *DWA-A 138 Projektování, výstavba a provoz zařízení k zasakování dešťové vody*², podle které se v Německu navrhuje systémy hospodařící s dešťovou vodou sedm let.
- b) parametry jasně definují míru ochrany a bezpečnosti pro majitele nemovitosti v konkrétních klimatických podmínkách.
- c) parametry definují odvodňované území stejnými vstupními i výstupními veličinami, které se používají při matematickém modelování odvodňovacích systémů a jsou s nimi zcela kompatibilní. Používají pro posuzování stejné dešťové údaje.
- d) tato formulace základních zásad vytvoří kvalitní předpoklad pro další pravidla, pokyny a nařízení, jelikož představuje systémové a nekompromisní řešení.
- e) výhodou je, že předepsané parametry zapadají do u nás používaných odvodňovacích systémů. Odvodňovací systémy charakterizované těmito parametry jsou výsledkem vědeckých výzkumů, ověřené praxí a provozem v německém prostředí, které je známé svojí seriózností a přiměřeností.

Komentář:

Výše uvedené parametry používáme pro všechny návrhy decentralizovaných systémů odvodnění hospodařících s dešťovou vodou, které jsme dělali, a kterými výrazně snižujeme podíl dešťové vody ve stokových sítích. Účinnost těchto parametrů vzhledem ke stokové síti je velice příznivá a představuje dobrou perspektivu pro nedostatečné stokové systémy, na které se v budoucnu budou napojovat rozsáhlé rozvojové plochy měst. Zároveň umožňuje vytvářet srozumitelné varianty řešení, které se liší stupněm bezpečnosti a tomu odpovídajícími náklady. Když se mi zdá, že bych chtěl investovat do systému, jehož kapacita bude překročena jednou za 10 let, změním zadání a spočítám náklady. Ze současného parametru (20mm denní srážkový úhrn) není jasná četnost přetížení a vliv na okolí. Projektanti podle toho nemohou projektovat, státní správa neví, co má schvalovat, a majitelé neví, na jakou srážku/povodeň mají nemovitosti nadimenzované. Kromě toho jim chybí argumenty pro pojišťovnu.

Jedním z nejdůležitějších argumentů pro výše uvedené parametry je to, že metodika výpočtu postavená na těchto parametrech přináší nesrovnatelně přesnější a bezpečnější údaje pro majitele nemovitostí. V dimenzování retenční kapacity podle striktně dané intenzity deště (20 mm/den) se vůbec nezohledňuje to, kde nemovitost leží a jaké jsou v té lokalitě srážky. Při dimenzování odvodnění nemovitosti s HDV podle parametrů nejvyššího dovoleného odtoku a četnosti překročení kapacity systému se používají aktuální dešťové řady z dlouhodobých meteorologických měření. Z dešťů různých periodicit a dob trvání se iterační metodou vybere nejnepříznivější varianta a na intenzitu deště s touto dobou trvání se retenční objem navrhne. Kromě toho, že se do takového výpočtu promítnou naměřené klimatické změny, jsou výsledky platné pro konkrétní lokalitu s místními podmínkami.

Systém je proto daleko důvěryhodnější i z hlediska provozní spolehlivosti. Výpočtem postaveným na navržených parametrech lze snadno prokázat, jak se systém chová v jednotlivých zatěžovacích fázích.

Metodiky pro aplikace těchto parametrů jsou vyzkoušené, což příznivě ovlivní zavádění postupu do praxe v ČR. Při navrhování všech staveb, kde bylo navrženo hospodaření s dešťovou vodou, jsme použili výše uvedenou německou směrnici, a protože všechny orgány státní správy, správci vodovodů a kanalizací a správci komunikací výstupy

---

² DWA Deutsche Vereinigung für Wasserwirtschaft, Abwasser und Abfall e. V. (Hrsg.); Planung, Bau und Betrieb von Anlagen zur Versickerung von Niederschlagswasser; DWA-A 138, April 2005.

z takto koncipovaných výpočtů vyhodnotili jako logické a srozumitelné, akceptovali naši metodiku jako dostatečně průkaznou a bezpečnou a na žádné stavbě nebyla zpochybněna.

Pro stavebníky je systém zadaný těmito parametry také srozumitelný a velice oblíbený, protože ví, co od něho mohou čekat.

Ekonomická náročnost opatření na hospodaření s dešťovou vodou navržených s těmito parametry je přiměřená míře ochrany nemovitosti. Tím, že se systémy u nás teprve zavádí a nemají kromě komerčních subjektů, které platí za odvádění dešťové vody, ekonomické opodstatnění protože jejich pořizovací náklady nelze vyvážit platbami za stočné, vychází finančně nepříznivě.

2. Jaké jsou zásadní nedostatky navrženého znění § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky 501/2006 Sb.:

a) parametry nevyšly z domácího výzkumu.

Komentář:

Tento nedostatek se může nepříznivě projevit ve fázi schvalování nového znění vyhlášky u domácích oponentů. Jinak nemá logického opodstatnění. Parametry nejsou vlastním výrobkem, ale jsou v našem prostředí na několika stavbách ověřené.

Studnice poznání, ze které lze v této oblasti pro naše podmínky čerpat, je obrovská a pro aplikace v našem prostředí velice příznivá. Nemám na mysli jen podobné klimatické podmínky, ale i zkušenosti se zaváděním systémů HDV např. na území bývalé NDR (v obdobných panelových sídlištích, průmyslových areálech atp.) mohou být pro nás inspirativní.

Závěr

I když nechci vkládat snahám zmírnit znění § 20 odst. 5 písmeno c) jiné než ušlechtilé úmysly, nemohu se zbavit svírajícího dojmu, že se tu jedná o prezentaci národního charakteru.

Nemáme odvahu držet se zásad ne proto, že bychom pochybovali o jejich společenském významu ale proto, že pochybujeme o jejich významu pro nás osobně. Jako kdyby se tu ctil názor, že zásady, které nepřinášejí okamžitý osobní profit, nestojí za to dodržovat.

Nicméně buďme optimisté a věřme v dobrou zprávu pro obyvatele našich měst a obcí. Je totiž již evidentní, že se zájem o hospodaření ze strany státní správy velice prohloubil a že by jim velice pomohlo, když by měli účinný nástroj k zavádění HDV i když by se jednalo o jeden odstavec v jedné vyhlášce. Nevím, jestli se mi podařilo dostatečně srozumitelně vyjádřit kvalitativní rozdíl mezi předkládanou změnou a tím, co navrhuje my.

Dle mého soudu, pokud bude schválený původní návrh změny nebo nějaký podobný alibistický kompromis, zkomplikujeme si život na dost dlouho a dopustíme se velkého prohřešku proti našemu životnímu prostředí. Využijme dočasný útlum v investiční výstavbě a připravme se na nový boom s novými systémově zpracovanými pravidly!